

زبان فارسی یکی از انگشت شمار زبان هایی است که به دلیل فراوانی واژه گان هم گون و گسترده بودن مفهوم های ساختاری و ریشه های بسیار آسان دستوری و آیین نگارشی^(۱) به آسانی می تواند حتا دشوارترین واژه های فنی و صنعتی را نیز به زبانی معنی دار و ریشه ای باز بگوید، بدون این که کوچک ترین خللی در ساختار اصلی کلمه پدید آمده باشد.

به واقعیتی که چندان بی شباهت به یک تراژدی نیست بنگرید:

پیش ترها که از نظر زمانی چندان هم دور از زمانه ی ما نیست که به تاریخ و افسانه پیوسته باشد، با بالارفتن قیمت ناگهانی نفت از بشکه ای ۱۰-۱۲ دلار به ۳۰ دلار و سرریز شدن ناگهانی میلیاردها دلار نفتی به سرزمینی که حاکمیت وقتش حتا در رؤیاهای خود پیش بینی چنین افزایش درآمد سرسام آوری را نکرده بود، گیج و سردرگم شده بود. دلارهای سرگردان نفتی در کشوری بدون برنامه ریزی اقتصادی به جای ایجاد پروژه های زیرساختی فرهنگی، آموزشی، سیاسی و اجتماعی در دست گروهی از مردم دست به

دست می چرخید و سرانجام چون امنیت شغلی، مالی و اجتماعی وجود داشت در خزانه ی بانک های موجود انباشته می شد.

برنامه ریزان زیرک اقتصادی شرق و غرب برای برگرداندن این دلارهای بادآورده، علاوه بر ترفندهای انجام معاملات کلان دولتی و بخش خصوصی برای تاراج منابع ملی، تسهیلات فراوان مسافرتی مانند دریافت گذرنامه و ویزای بازدید از کشورهای مختلف دنیا در برنامه هایی مانند دور دنیا در ۲۵ روز فقط با ۱۸۰۰۰ تومان را آغاز کردند.

نتیجه این شد که تعدادی بسیار انبوه از مردم کشورمان که مسافرت به اروپا را با مسافرت با شاه عبدالعظیم اشتباه گرفته بودند بدون آگاهی علمی و فرهنگی از سیاست گردش گری «توریسم» گاهی با وام گرفتن از بانک ها به کشورهای اروپایی، آمریکایی و دور دنیا رفتند و آمدند، از اتومبیل های دست دوم تا دست دهم گرفته تا لباس های دست چندم و کهنه و به حراج گذاشته شده کشورهای مورد بازدید و چیزهایی غیر لازم و بی استفاده در داخل مملکت با خود آوردند. اگرچه

هدف بازگرداندن دلارهای نفتی به کشورهای مبداء بود، اما آنچه که باید از نظر فرهنگی مورد توجه قرار می‌گرفت و میلیون‌ها نفر از کنار آن بی‌توجه در گذشتند، این بود که نزدیک به تمام کسانی که به این‌گونه مسافرت‌ها می‌رفتند، در موقع بازگشت چند کلمه به غلط به

انگلیسی یا فرانسه یاد گرفته بودند و آن واژه‌گان به وام گرفته شده را بدون این‌که نوع کاربرد و یا نیاز استفاده از آنها را در زبان فارسی احساس کنند، فقط برای این‌که فخر بفروشند و بگویند که به خارج سفر کرده‌اند بازهم به غلط بازگو می‌کردند.

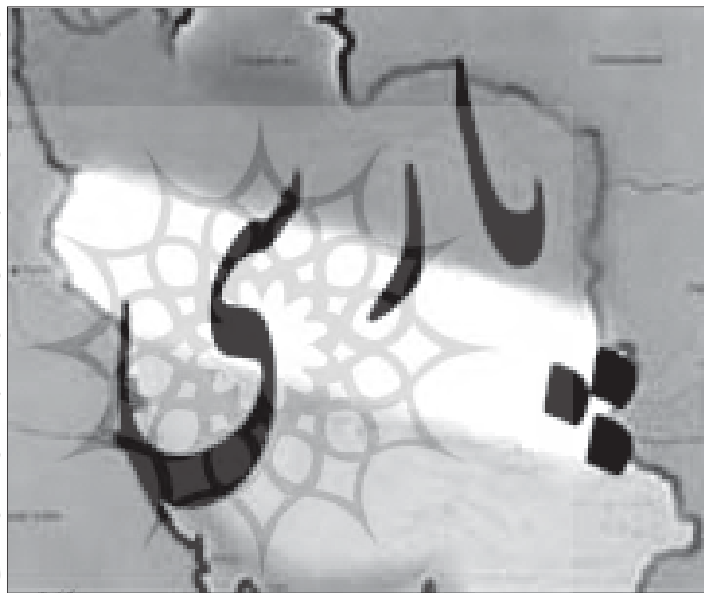
این موضوع باعث شد که تعداد زیادی از واژه‌گان ناخواسته بی‌گانه، بدون این‌که زبان ما به آنها احتیاج داشته باشد به غلط وارد زبان ما شد و سال‌ها به درازا کشید تا به کمک فرهنگستان زبان فارسی پالایشی علمی در زبان فارسی صورت پذیرد. پس از ۳۰ سال، تاریخ دگرباره تکرار شد، اما این مرتبه بسیار گسترده‌تر. اینک که ۳۰ سال از آن

تاریخ سپری شده است و قیمت نفت ناگهان از بشکه‌ای ۳۰ دلار به ۶۰ - ۷۰ و ۷۵ دلار هم رسید و آن دلارهای بادآورده و سرگردان نفتی دوباره به سوی اقتصاد سنتی و عقب مانده ما سرازیر شده‌اند با ترفندهایی زیرکانه‌تر از ۳۰ سال پیش؛ یا در جنگ خان‌ومان سوز

شدند و ته مانده آن هم پول توجیبی میلیون‌ها مسافری شد که به جز امارات، دوی، قطر، بحرین، کویت، سوریه، عراق و عربستان کشور دیگری را نمی‌شناختند و یا اگر می‌شناختند، فرهنگ مسافرت به آن سرزمین‌ها را نداشتند.

حاصل این رفت و آمدها، سکونت

دایم، سکونت موقتی و امتیاز ویزاهای آسان مسافرتی به آمریکا و اروپا علاوه بر تاراج سرمایه‌های ملی و سرمایه‌گذاری بی‌بهره، زیان بخش و غیرکارآمد در بخش ساختمان کشورهای عربی، به ویژه در دوی که در اندازه کرج ماهم نیست،

عراق بر باد رفتند، یا خرج خرید زیردریایی‌های گازوئیلی عصر استالینسم شدند، یا به کارخانه‌های ورشکسته‌ی اتومبیل‌سازی پژو، رنو، کیا و ... در مقابل واردات اتومبیل‌های خارج از استانداردهای محیط زیست جهانی بر باد رفتند، یا به نام کمک‌های باعوض و یا بدون عوض به جیب دشمنان سنتی و چندین صد ساله‌ی ایران ریخته

۱- همان واژه‌ای که بسیاری به نادرستی آن را «گرامرو یا صرف و نحو» می‌نامند.